

meget godt i Ministerierne, og at disses Embedsmænd udføre deres Forretninger med Iver og Lyst. Men jeg kan ikke forstaa, at et Embede f. Eks. som Postekspedient — det sorterer dog ogsaa under Staten — kan forliges med en Plads i et Ministerium. Den Mand maa kunne være to Steder paa en Gang, thi man kan jo ikke tænke sig, at han arbejder om Dagen det ene Sted og om Natten det andet. Jeg antager nemlig ikke, der arbejdes saa langt ud paa Aftenen i Ministeriet, eller at der arbejdes i Posthuset efter Lukketid. Det er paa samme Tid, han skal udføre sine to Funktioner, og han maa altsaa være to Steder paa en Gang. Jeg forstaaer ikke, hvorledes han kan overkomme det; han maa være af en ganske særegen Beskaffenhed. Det samme gælder, naar man ser, at en Skriver i et Ministerium tjener 2,400 Kr. om Aaret som Kommunalærer. Saavidt jeg ved, have Kommunalæerne Forpligtelse til at undervise 36 Timer om Ugen, og disse Timer falde jo midt paa Dagen, altsaa i Ministeriets Arbejdstid. Hvordan han kan være baade i Skolen for at undervise Børnene og i Ministeriet for at skrive, kan jeg ikke forstaa; men hvad jeg synes, jeg kan forstaa, er, at Staten, som lønner ham, kan forlange, at han passer sit Embede og ikke har flere Embeder, end han kan overkomme. Jeg synes, at Staten, som lønner den før omtalte Person baade som Postekspedient og som Skriver i et Ministerium, maatte kunne forlange, at han gav Afkald paa det ene Embede. Lønnen er ikke saa lille, at han jo nok kunde nære sig med det ene. Skulde Lønnen som Skriver være for lille, kunde han jo tage Lønnen som Postekspedient. Den er 3,200 Kr., og det tror jeg nok, han kunde leve af. At en Mand kan være Skriver i to Ministerier samtidig, kan naturligvis bedre forstaaes, thi det er dog i den samme Bygning, men han maa jo bevæge sig med en vis Hurtighed, naar han skal løbe fra det ene Kontor til det andet for at udføre sine Forretninger. Det forekommer mig, at den højtærede Finansminister som Chef for Administrationen kunde træffe nogle Forholdsregler imod, at saadanne Misbrug fandt Sted. Jeg har saamænd ikke noget imod, at en juridisk Kandidat — for at tage det Eksempel, den højtærede Minister nævnte —, naar han er 26 Aar, altsaa i sin bedste Alder, og ansættes paa en Løn af 900 Kr. og kun har 5—6 Timers Arbejde — ja, jeg vil sige, selv om han havde 7 — søger sig noget Arbejde udenfor for at samle sig en

anstændig Løn. Det kan man vist ikke fortænke Manden i. Derimod kan man fortænke Staten i, at den byder ham en saadan Løn, at han er nødt dertil. Jeg har heller ikke, som jeg ogsaa udtalte før, noget imod, at Officerer, som afskediges i en temmelig tidlig Alder, og som gaa og kede sig ved dette Driverliv — manges Arbejdskraft er jo endnu usvækket — søge at faa noget at sysselsætte sig med, men jeg synes, at det er for galt, naar en Embedsmand har to selvstændige Embeder samtidig, og det synes jeg, man maa kunne komme bort fra.

Finansministeren (*Vilhelm Lassen*):

Det ærede Medlem, som nu satte sig, vil have lagt Mærke til, at en af de ny Bestemmelser, som findes i Loven, gaar ud paa, at ingen Embeds- og Bestillingsmand fremtidig kan ansættes saaledes, at han oppebærer Løn for mere end eet Embede eller mere end een Bestilling under Centraladministrationen. Derved er der rammet en Pæl igennem et af de Forhold, som det ærede Medlem ankede over.

I øvrigt beder jeg det ærede Medlem erindre, at Forholdene hidtil have været saaledes, at en Skriver og en Skriver ikke var just akkurat den samme Ting. Herefter vil Forholdet blive det, at Skrivelønnen lønnes med en bestemt Begyndelsesløn, stigende med faste Alderstillæg op til en fast Slutningsløn. Hidtil har det derimod været saaledes, at en Skriver kunde efter Ministerens Bestemmelse lønnes med lidt eller meget, efter som hans Arbejde var. Fordi en Mand er Skriver f. Eks. baade i Finansministeriet og Justitsministeriet, er det ikke givet, at han har fuld Skriveløn begge Steder. Jeg husker ikke i Øjeblikket det Tilfælde, det ærede Medlem nævnedes, saa jeg skal ikke sige, om det gælder just der, men det er muligt, at det er saaledes, at han altsaa kun faar fuld Skriveløn det ene Sted, men desuden arbejder nogle Timer i det andet Ministerium og der faar delvis Løn. Forholdene have altsaa været, om jeg saa maa sige, meget elastiske hidtil, fordi det har ligget i den enkelte Ministers Haand at indrette Lønningerne efter som Arbejdet var. Det er en given Ting, at naar nu Forholdene blive faste, saaledes at der gives en fast Løn, saa vil man ogsaa i højere Grad kræve en fast Arbejdstid og et bestemt Arbejde for Lønnen. Lidt efter lidt ville Forholdene rette sig deroppe og blive ganske, som de ere paa andre offentlige Kontorer. Det kan jeg forsikre det ærede Medlem om.